

Slovenska Krajina,
Najlepša milina:
Ljubljena Ravenska,
Gorička, Dolenska!
Ne poznam jaz lepšega sveta,
Vsa sladkost si mojga srca.
Slovenska Krajina,
mili moj dom,
Pozabo te nikdar, nikde
ne bom.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

ina v državi 30
2 50 Din, v ino-
zemstvu 72 Din, mesečno 6 Din,
z M. Listom letno 100 Din.
Na skupni naslov pri širitelaj
v državi je letna naročnina
24 Din, mesečna 2 Din. —
Plačati se mora naprej. Stev.
položnice 11806 Rokopisi se
ne vračajo. — Cena oglasov:
Cela stran 800 Din, pol strani
400 din. i tak nižje. Poslano
med tekstem vsaka reč 2 Din,
mali oglasi do 10 reči 5 Din,
više vsaka reč 1-50 Din.

Leto XXVII.

Štev. 2.

Vredništvo v Lendavi hš. 67. — Uprava v Črensovcih,
Slov. Krajina.

Lendava, 14. januara 1940.

Prosvetnim društvam, Fantovskim Odsekom i Dekliškim Kroškom za novo leto.

Gda prečtete naslov, člani prosvetnih, društev, Fantovskih Odsekov i Dekliških Kroškov, te si mislili, zdaj nam pa gotovo bodo dale te vrstice neko pobudo, kak naj igramo i telovadimo v novom leti. Ne ste vgonili. Te vrstice majo čistista drugi namen.

Tak daleč smo prišli, da nam največji sovražnik vere i Boga, to je naše večne sreče, našega zveličanja ne trka samo na dveri, da bi ga pustili notri, nego se je vgnezdilo že v mnogih družinaj i preti nam nevarnost, da preplavi celo državo, celi svet. Te sovražnik je komunizem s svojim brezboštvom. Ki količkaj pozna delo komunizma, z največšoj žalostjo mora dognati, da nemogoče ljubiti Boga i mirno gledati, kak se trgajo po komunizmi duše od njega. Ki pomisli, da je že na milijone odgojene mladine, štere glavno delo je javno tajiti Boga i javno glasiti, ka je vera norost, ka Jezusa Rešitelja ne bilo, ka nega njegove presvete Matere Marije, ka se ne sme moliti, spovedavati, ka nega nikše bože zapovedi, nega nebe i pekla, ka je človek samo mašin na službo komunističnih voditelov v državi; ki vse to samo malo premisli i dodane, ka te komunizem vodi že krvavo vojsko proti vsem tistim, ki verjejo, predvsem proti katoličanom, tisti, če ma samo iskrico vere i ljubezni do Boga i rešenja svoje duše, postane. Postane pa misli. Misli, kak zatreti toga božega sovražnika moč. I vsaki, še najzabitnejši mora priznati, da se te boži sovražnik ne da potreti ne s pesmijov, ne nastopi, ne z igrani, ne telovadbom, ne akademijami, ne sestanki, nego jedino z pravim krščanskim notrašnjim življenjem. Z drugov reč-

jov to pomeni, da prosvetna društva, Fantovski Odseki i Dekliški Kroški ne rešijo naše mladine, nego reši jo samo milost, ki izvira iz notrašnjega duhovnoga življenja i ki jo vtrdi v nas to notrašnje življenje. To notrašnje življenje je bojazen pred smrtnim i vsakim grehom, je narastek v vsikdar vekšoj čistosti, poniznosti, pobožnosti, je v vsikdar gostejšem i vrednejšem svetom prečiščavanji, je v apoštolsvi do drugih, ki blodijo, da je spravi na dobro pot, z štere je zablodila sestra i zablodo brat. To je tista vednaka steza, na šteroj nemogoče zabloditi i štera jedino je v stani, da reši nas, naš narod, našo domovino. Igre, sestanki i drugo zabavno ali vučeno delo ne, nikdar ne. Kak bi te namen dosegnoli v naših društvaj, navedemo par misli, par sredstev.

Družinsko svetišče se nikdar ne sme skruniti.
Splošna pritožba je, da deca ne bogajo svojih starišov, da se ta po noči tepejo, da se starokrščanska navada skupne molitve opušča. Opravičena pritožba. Dokač je dete disciplirano i ne ide inam, kak ga stariš zgoni i dokač to dete poleg oče i matere poklekne i z njim opravi den za dnevom večerno molitev, si vzeme v roke kakše dobro štenje i šte starejšim, tečas je mir v hi-

ši; te čas ne trbe materi jokati i oči zdihavati: kje hodi zdaj moj sin, kde se tepe moja hči. Družina je svetišče, ve je pa veliko svestvo po božoj svedočbi zakon. Svestvo pa ma svetišče. Hišnoga zakona svetišče je družina, gda moli i žive krščansko življenje. Če se kotrige družine poteplejo po noči okoli, kda drugi molijo, se trgajo vezi toga svetišča i se največkrat tudi pretrgajo. Nikdar ne dovoljeno brez velikoga zroka opustiti družinske skupne molitve. Nikši sestanki, nikša vaja na igro, nikša predavanja neso zadosten zrok, ka bi se skrunilo svetišče družine, ka bi se opuščala družinska skupna molitev.

Kristuš je verostüvao po noči po svedočbi svetoga Pisma, a v tom verostüvanji je molo i trpo za rešenje duš. To je zrok, ki nam dovoli nočno verostüvanje: ljubezni do Boga i bližnjega. Gda se ide za rešenje duš, o te nočni sestanki neso zabranjeni, nego ešče zapovedani. Takše so meli prvi kristijani prvih tristo let, kda so se zbirali k nočnim sestankom, pri šterih so molili i se pripravljali na mučeniško smrt.

Keliko hüdobje se godi zavolo nočne tepešije. Ponočnjaki so največša nesreča za tario, ki kak zgrablivi vucje trgajo duše doli z Srca Božega. I tej ponočnjaki se izgovarjajo z nočnimi sestanki naših krščanskih društev: če prej te sme po noči okoli hoditi i spevati i norije vganjati po kakših igraj, zakaj ne bi smeli mi. I po njihovoj sodbi majo prav, čeravno je ta krivična. Če bi zaistino velki zroki zahtevali redkokda nočne sestanke mladine, bi se smeli ti vršiti samo z največšoj kontrolov, samo po opravljanji večerne skupne molitve, ali bi se ta mogla opravlati po dovršenih sestankaj. A to so samo najrečije izjeme, ki se ne smejo dovoliti brez velikoga istinskoga zroka. Sestanki naj se vršijo po dnevi. Ki šče dati svojoj deci krščansko izobrazbo, njej ne bo brano dneve vure v tjedni, da se po dnevi zbere v dobro društvo. Ve itak se zbirajo na nepotrebne guče prvnogokrat edni i drugi, na dobre zakaj nebi se. Prežalostne posledice shajajo s teh nočnih sestankov krščanskih društev. Nezrela mladina ne opravlja svojih domačih molitev, vči se na tepešijo, kelikokrat vujde po sestankaj na obiske, ki so pogüba za dušo, kelikokrat zavdarijo v krčmo, kelikokrat po nepotrebnih sestankaj zgübijjo moč za delo na drugi den i povzročijo samo svajo i njevko v družini. Sestanki naj se vršijo samo po dnevi v določenom časi, i ka je najvažnejše, v Kristušovom duhi.

Sestanki v Kristušovom duhi.

Pred kratkim se je vršo tečaj Katoliške Akcije za duhovništvo naše škofije v Maribori. Vdeležilo se ga je okoli 90 duhovnikov. Na tom tečaju se je dognalo, da naša krščanska prosvetna društva z Fantovskimi Odseki i Dekliškimi Kroški v nikšoj meri neso služili Katoliški Akciji, ka sveti Oča, Kristušov namestnik, ki jih vodi sv. Duh,

to predpišejo. Katoliška Akcija, je notrašnje duševno življenje i toga širjenje pri drugih i v te namen pomoč za duhovnike pri rešenji duš od strani med svetom živečih neduhovniških vernikov. Kak v starih časaj so bili mali redovi v službi duhovnikov, kak vratarje, svečarje, preganjalci hüdih duhov i tak dale, — tak moro dnesden znova postati verniki pomočniki duhovnikov v opravljanji cerkvene službe pri rešavanji duš pod vodstvom Cerkve. I tu je zdaj poslanstvo naše mladine v krščanskih društvaj. V drugih državaj majo že na stoezere v Kristušovom duhi odgojene mladine, ki je pomoč duhovnikom pri rešavanji duš, pri nas se to skoro še ne začelo. Tu v krščanskih, društvaj naj se začne izvajati Katoličanska Akcija. Naj se mladini čte, kak po drugih državaj Sv. Pismo, Jezušovo reč. Iz toga se spozna najbolje njegov Duh, kakši mora prehoditi naše duše.

Jezusa v Oltarskom Svestvi večkrat obiskati, gostejšo sveto spoved opravlati, večkrat ga po ednoj spovedi k sebi jemati, začeti odločen i neizprosen boj proti strastem i se boriti, dokač je ne premagamo, bože službe se vdeležiti predpoldnom i obiskati tudi popoldnešnje, kak odločno zahtevajo naši višji cerkveni krogi, ki so opazili, da zavolo društev se zanemarjajo večernice. Ne pozabimo, da eden blagoslov z Najsvetejšim pri večernici večvala, kak vse naše igre i vse naše prireditve. Zato pod nikšim pogojom ne dovoljeno zavolo sestanka, nastopa, igre, predavanja opustiti večernic. Naj se te male frtao vürice posvetijo vsi Jezusi i njegov blagoslov več bo izdao, ka vse priprave društva.

Ka naj bi se obraynavalo na sestankaj.

V prvoj vrsti verske reči. Če bi mi pitali našo mladino, ki je zbrana v krščanskih društvaj

od vere, vnogi zmed nje nebi znao niti na najednostavnejša pitanja naše vere dati pravilnoga odgovora. V prvoj vrsti verske reči za krepitev vere. Ednok smo pitali ednoga dečka na Tellovo, ka se te svetek obhaja. Niti pojma ne meo o tom. Ka vala takšemi, če zna dobro spevati i prilično se obračati nadrogi ali odri, če nepozna ljubezni svojega Odršenika v Oltarskom Svestvi. Najprle verske reči i z temi zvezane jakostne. Naj se navči mladina vaditi se v borbi proti strastem. Zato dati navodila po navuki Cerkve. Zatem pridejo cerkvene reči: boža služba, papeštvo i duhovništvo itd. Komunizem i druge protiverske organizacije naj se razložijo, potem kaj od gospodarstva, krajevne potreboče itd. Nevemo, če bi se gda razpravljalo v naših društvaj, kak škodljivo je kajenje ali če bi se gojila borba proti alkoholi. Pa kak potrebno je to. Ali se priporoča zadružništvo? Sto prepotrebniht pitanj je poleg verskih i niedno se ne rešavle, ali ne zadostno. Igre požrejo ves čas mladine i voditeljstva, haska nema nieden, kvar oba v nogom pogledi. Neobhodno potrebno je tam, kde so prosvetni domovi v bližini cerkve, da pred sestankom mladina obišče Jezusa v Oltarskom Svestvi, da se napoji z ljubeznostjov tistoga, ki je sama ljubezni. Samobesbi se razmi, da redko, kak začimba, naj pride včasi tudi kakša igra, smešnica naprej i lepa pesem cerkvena i narodna pa pri vsakom sestanki naj navdušuje mladino. Telovadba za krepitev zdravja naj pride v pametnom redi naprej.

Vsi prosvetni domovi morajo postati domovi Katoliške Akcije, ki do odgajall v Kristušovom duhi mladino, potem bodo duhovniki našli v njej tisto moč i pomoč, ki je dnesden prepotrebna za rešenje telkih, v nevarnostih večnoga pogübljenja se nahajajočih duš. TSJ.

Kmečkim zvezam v Slov. Krajini.

Uredništvo Novin se je že v preminočem leti dogovorilo z vodstvom Kmečke zveze, da bo drage vole objavljalo strokovne članke v Novinaj, ki je bode dobivalo od Kmečke zveze. To se je tudi dozdej godilo. Tak so Novine glasilo Kmečke zveze po dogovori, ki so že na stotine „Oračov“ razposlale med kmetovalce Slovenske Krajine, da bi se med njimi Kmečka zveza kem bole razširila i potrdila.

Po nekšoj pomoti je uredništvo „Slov. gospodar“ poslalo Kmečkim zvezam več Slovenskih gospodarov z izjavov, da je pri nas glasilo Kmečke zveze Slovenski gospodar.

Kda je za to pomoto zvedilo vodstvo kmečke zveze v Ljubljani, je uredništvi Novin poslalo sledeče pojasnilo:

»Znano nam je, da je „Slovenski gospodar“ poslal vsem edinicam Kmečke zveze na Štajerskem (ne samo v Prekmurju) sporočilo, da bo „Slovenski gospodar“ z novim,

letom tedensko glasilo Kmečke zveze. To je bilo brez našega vedenja in nasprotno našim razgovorom. Govorili smo o sistemiziranju strokovnega pisanja v gospodarski prilogi „Slovenskega gospodarja“ in „Domoljuba“ ter o tem, da bosta oba tednika tudi priobčevala razne članke Kmečke zveze. Zdi se nam, da je bilo to pri „Slov. gospodarju“ napačno razumljeno, zato smo pa pisali, naj to popravi. Glede priobčevanja člankov Kmečke zveze pa smo se dogovorili v enakem smislu, kakor z Vami za „Novine“. Kaj več ne vemo povedati, uredili pa bomo, da bo prav.«

Iz toga pojasnila jasno spoznate, da vam je pomotoma bilo javljeno, da bi bio Slovenski gospodar glasilo Kmečke zveze v Slov. Krajini. Slovenski gospodar je glasilo Kmečke zveze za Štajersko, ne pa za Slovensko Krajino. Za Slovensko Krajino so glasilo Kmečke zveze Novine, zato pridno segajte po njih.

RAZGLED PO KATOLIČANSKOM SVETI.

Božični nagovor sv. Oče.
V sv. Konzistoriji, to je v zbori kardinalov, je sv. Oča govoro od peteri glavni točk, na šterih mora sloneti bodoči mir sveta. Te točke so sledeče: 1) Pravica do neodvisnoga življenja za vsaki narod, 2) Razorožitev, 3) Ustanovitev mednarodnih ustanov, štere bi pazile ali skrbele, da se sklenjene pogodbe držijo, 4) Obramba verski i narodnostni menšin, 5) Poštüvanje božih i naravnih zakonov.

Poziv brezbožnikov. Kak javla vatikanski radio, so ruski borbeni brezbožniki sledeči poziv razposlali po širnem sveti: „Odlučilna vüra za naš boj proti veri je zdaj vdarila. Zmagovita rdeča vojska je Polsko zasela. Ta bo svoj pohod nadaljivala i ponosno nosila pred sebov zastavo brezboštva. Borba proti veri je zdaj stopila v odlučilno stanje. Pod sencov bajonetov se brezbožniki bližajo vüri zmage v vzhodnoj i južnoj Evropi.

Kniga bivšega predsednika senata v Gdanski. Herman Rauschning, bivši predsednik senata v Gdanskem, šteroga so Nemci priključili k Nemčiji, piše spomine. On, kak dober prijateo Hitlera, vnogo reči obsoadi, ka se v Nemčiji godi. V toj knigi pisec trdi, da je nemiški narod v jakostnom pogledgloboko spadno. Nemški list objavlja sledečo kritiko od te knjige: „Ka pisec trdi od narodnoga socializma, je ne teliko vsebina räsizma (navuk od krvi i pokolenja), kak bole nečloveča zadnja stuba pruskoga cinizma. Rauschning Herman bi moge že po ognji državne zbornice tudi tak pisati. Nemčija je puna s takšimi ljudmi, ki v javnosti tisto delajo, ka v duši obsojajo. Ravno zato je nemški narod prepadno, če mislimo na njegovo jakostno življenje. En predsednik senata v Gdanskem je v svojem položaji meo prilično, da včini več za narodni socializem, kak pa zdaj da piše spomine v tihozi za bodočnost, za že skoro zgübleno bodočnost.

Protestanti hvalijo prizadevanje sv. Oče za mir.
Vnogi sto i sto jezeri protestantskih listov z največšim priznanjem objavljajo od okrožnice sv. Oče Pija XII., v šteroj se sv. Oča z Kristušovim srcem prizadevajo, ka bi prinesli sveti tak zaželeni mir. Na priliko švedski list „Stockholmtidningen“ ete lepe reči pri-naša: Roma locuta est: Rim je govorio: so trenutki, gda tudi protestant lejko ponovi te stare i veličastne reči i mora priznati, da je jedina istinska i prava reč bila te dni spregovorjena od tistoga moža, ki je jedini po svojem poslanstvi nepodvržen i minljivim mnenjom spremenljivim interesom političnoga sveta, nazluk tomi, ali ravno zatogavolo je njegov vpliv vekši kak krič propagandnih zvočnikov.

Odbita prošnja sv. Oče.
Sv. Oča so nemškoj vladi ponudili brezplačni živež i vrastvo za polski narod po krajinaj, štero so zasedli Nemci. Vse to bi sv. Oča v Ameriki kupili, a talijanske ladje bi pripelale do švicarske ali talijanske meje skoz žvicarišča nepristranske države, i rdeči križ bi to pomenkanje trpečim i betežnikom razdelo. Nemška vlada je ponudbo sv. Oče odbila.

